

tror fortsat på, at det er meget vigtigt, at vi også får gjort det, så der kommer en klar udmelding fra Danmark.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

SF's ordfører har da fuldstændig ret i, at forfatningen her er fyldt med en masse pæne ord og med »vil gerne« og »vil fremme«, men der, hvor der står det mere forpligtende »vil sikre«, altså noget, man vil garantere, der betyder det jo, at Unionen vil sikre, at der er fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser, varer og kapital, altså, det nyliberalistiske princip. Det er det, man vil sikre. Det andet er noget, man gerne vil på samme måde, som når landets statsminister kan finde på at sige, at han gerne vil en grøn udvikling, selv om han skærer ned på alle miljøbevillingerne.

Det er jo det, franskmændene har opdaget, at det, der er det forpligtende i forfatningen, er det nyliberalistiske, og det er jo det, har jeg forstået, SF's formand også har fundet ud af, når han siger, at der er brug for en lap. Vi tror ikke på den, men vi har dog taget det som en tilståelsessag, at SF mener, at der er brug for en lap, en pagt for beskæftigelse og for det sociale.

Jeg vil bare spørge SF's ordfører: Hvordan går det med at få sådan en aftale om, at man i hvert fald i ord i højere grad skal tage større hensyn til beskæftigelse og den sociale udvikling?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu kan man jo sige, at SF har været betydelig dygtigere til at få aftaler på det her område end Enhedslisten nogen sinde har været.

Man kan selvfølgelig godt fortsætte den der snak om, at det her er nyliberalistisk, men det er jo sådan, at EU siden sin fødsel har været baseret på den fri bevægelighed af varer, af tjenesteydelser og af arbejdskraften. Sådan har det været. Og derfor er det vel også, at Enhedslistens svar ikke er at styrke den sociale dimension eller styrke miljøindsatsen, men derimod at komme tilbage før Romtraktaten til det rene mellemstatslige samarbejde, altså noget, hvor man er totalt uforpligtet, og hvor man overhovedet ikke tager noget som helst medansvar for, hvordan man samarbejder internationalt i globaliseringens tidsalder. Der kan man så stå og vifte med sit nej og sige en masse pæne ting, som er langt mindre forpligtende end det, der rent faktisk står i for-

fatningstraktaten. Jeg vil godt sige, at det virkelige er det, jeg kalder tom internationalisme.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo fuldstændig ukorrekt, at Enhedslisten ikke går ind for forpligtende internationalt samarbejde, men det, vi siger, og det, som SF's ordfører ikke forholder sig til, er, at uanset hvor mange pæne ord man skriver, hvor mange tilføjelser og pagter man lægger til, så står der altså i traktaten, at Unionen skal sikre, at der på dens område er fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser, varer og kapital.

Det er lige præcis de ord, de helt centrale grundlæggende ord i hele forfatningen, der gør, at vi ikke er i stand til at føre vores egen miljøpolitik; det er dem, der gør, at vi ikke er i stand til at sikre beskæftigelse og socialt ordentlige vilkår i Danmark. Det er ikke, fordi vi ikke synes, der skal være det i hele Europa. Ud over at vi aftaler fælles i hele EU og hele Europa, skal hvert enkelt land have lov til at gå videre og f.eks. indføre strammere miljøkrav, end der er aftalt internationalt.

Men lige præcis de ord, jeg lige læste op før, forhindrer os jo i at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår, at sikre miljøet ordentligt, at vi har retten til at gå foran og have bedre vilkår end i andre lande.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu ved hr. Frank Aaen jo udmærket, at SF i mange år har kæmpet for, at det, der kommer under miljøreglerne, kommer til at fylde mere, altså der, hvor man kan lave minimumsdirrektiver. Men det, hr. Frank Aaen aldrig nogen sinde svarer på, er, hvor Enhedslisten vil hen ud over at sige: Nej, duer ikke, nej, duer ikke, nej, duer ikke, nej, duer ikke.

Hvad er det, der er Enhedslistens vision? Når jeg spørger ude på møderne, får jeg at vide, at det er den type samarbejde, hvor alle har vetoet. Det kalder jeg virkelig en køn vision, for det er jo den type samarbejde, hvor det mest fodslæbende land får lov til at bestemme takten. Det er herligt let at sige nej. Jeg har jo prøvet det mange gange selv, så jeg ved, hvor let det er.

Det svære er faktisk at prøve at finde en konstruktiv vej frem, som rent faktisk styrker det grønne og det røde Europa frem for at sidde med glorien højt hævet over hovedet og bare